

givninger. Som udtalt af den engelske Alkohollovkommission, der i 1899 foreslog en lignende Bestemmelse for England, kunne saadanne Forbud mod at forsyne Drankere med stærke Drikke vel ikke ventes at faa særlig stor om end dog nogen Betydning i de store Byer, hvor Drankeren hurtigt kan finde et Kvarter i Byen, hvor han er ukendt, men des mere i smaa Byer og paa Landet, hvor Egnens Drankere ere kendte af enhver¹⁾.

§§ 4, 5, 6. Ved Siden af den foreslaaede Statsanstalt for tvangsindlagte Drankere ere de private Anstalter for frivillig indlagte af stor Samfundsbetydning; men Statsanstalten er for disse private Anstalter en næsten uundværlig Støtte. Indførelse af Tvangsindlæggelse af Drankere vil for det første vistnok bidrage til at forøge den frivillige Indlæggelse i private Anstalter, idet mange af Frygt for Tvangsindlæggelse ville gaa ind paa frivillig at lade sig optage paa en Privatanstalt, enten forinden de ere dømte efter § 2, eller efter at saadan Dom er overgaaet dem: Og dernæst vil Overholdelsen af Ordenen og Disciplinen paa de private Anstalter og Kampen mod Rømning fra Patienternes Side i høj Grad lettes, naar den Dranker, som bortvises fra en Privatanstalt, udsætter sig for at blive tvangsindlagt paa Statens Anstalt. Der er derfor Grund til at vente en forøget Vækst af de private Anstalter ved Statsanstaltens Side, og i Betragtning af deres Samfundsbetydning er der Anledning til at støtte dem fra Statens Side, men tillige at føre Kontrol med, at de virkelig drives efter rationelle lægvidenskabelige Principper. En uhensigtsmæssig eller slet ledet Helbredelsesanstalt kan ofte gøre mere Skade end Gavn; den kan bringe Helbredelsen af Drankere i Vanry, nedbryde Modet hos Patienterne og være en Hindring for Ondets Bekæmpelse i Tide. Blandt andet af den Grund har man foreslaaet en lægekyndig tilsynshavende ved Drankeranstalterne. Men i øvrigt vil en saadan ogsaa være nødvendig af Hensyn til det Over-skøn, der — jfr. §§ 7, 8 og 9 — udføres, og for i det hele at tilvejebringe den ønskelige Planmæssighed i Drankerbehandlingen.

En privat Helbredelsesanstalt har ingen Ret til at holde Patienten, naar han er myndig, tilbage længere, end han selv vil, og Patienten kan ikke ved sin Indlæggelse fraskrive sig denne Frihed til at forlade Anstalten, naar han maatte ønske det. Det har været under Overvejelse, om man ikke i Lighed med den engelske og norske Lov²⁾ skulde foreslaa Lovhjemmel for de saakaldte »lukkede Anstalter« og udkaste Regler for, under hvilke Garantier en Patient paa bindende Maade skulde kunne fraskrive sig sin Frihed i et vist Tidsrum. Kommissionens lægekyndige Medlem anser det imidlertid for tvivlsomt, om den Nytte, saadanne Mellemlid mellem de aabne private Redningshjem og de lukkede Statsanstalter vilde kunne gøre, er i Stand til at opveje de Ulemper, der klæbe ved dem³⁾, og han mener, at for alle ikke efter § 2 tvangsindlagte Patienter er den eneste hensigtsmæssige Tvang den, der ligger i de skadelige Virkninger, en Afbrydelse af Kuren vil have, hvad enten disse Virkninger bestaa i Sygelighedens Fremadskriden, Fortabelse af Støtte hos Familien, Udsættelse for kriminelle Fristelser, Faren for at blive tvangsindlagt o. s. v. Herefter har man ment ikke at burde give særlige Regler for »lukkede Anstalter«.

§ 7 indeholder altsaa Lovens vigtigste Bestemmelse, Oprettelsen af Statshelbredelsesanstalterne.

Det er Tanken, at Anstalternes Opførelse og Indretning skulde bekostes af Staten, der dog til Dækning af Driftsudgifterne tager en fast Betaling for hver Patient. Om Udredelse af denne Betaling se § 14.

Man har tænkt sig, at der skulde indrettes to Anstalter, begge bestyrede af Læger, en for Mænd, beregnet paa at beskæftige Patienterne ved Agerbrug, eventuelt Hedeopdyrkning eller Mosebrug, og en anden for Kvinder, beliggende i Nærheden af en større By og beregnet paa at beskæftige Patienterne ved Vaskeri, eventuelt ogsaa Have- dyrkning og Fjerkræavl. Den mandlige Anstalt skulde rumme ca. 200, den kvindelige ca. 50 Patienter, begge med Mulighed for senere Udvidelse, og de skulde være indrettede for Drankere af alle Kategorier, baade saadanne, som kun røbe forbigaaende psykiske Afvigelser, fremkaldte ved Alkoholmisbrug, og saadanne, hos hvem Misbruget har fremkaldt mere blivende Abnormiteter.

1) Bilag S. 22, 34, 110.

2) Bilag S. 28, 168.

3) Bilag S. 257—58.